

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.
TELEFON-SZÁM: 119.
Hirdetéseik és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:

FÉNYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:
Egy évre 16 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K.
Egyes szám ára: 10 fillér.
A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton este 6 órakor.

Proximus ardet . . .

Nincs polgár e hazában, ki ne tudná, hogy az adó életznkséglet. Igaz az: hogy az adó az egyes polgár gazdálkodásából felszálló harmat, mely jötekönyvan hull vissza, számtalan alakban, az összes polgárok közös szakségeleire.

Amde ungiángazdaságunk évek óta aszályban. Nincs kereset ég, mely ma tókéét gyűjtene; boldog a ki, az okvetlen szakséges kiadásokon fölül, a létminimiumot megkeresi, számtalan ellenben a ki tókáját éli; százával hullanak el naponta az országban a közdelemben tönkment emberek. Országos közgazdasági kérdéseink megfeneleltek; termelés, vállalkozás nincs; a kereskedelem, ipar lézeng, egyes iparágakat bár az állam foglalkoztat, mesteregeesen táplál; pénz kiadni, termeltetni senki sem mer, mert pénz maga sem kap. Ugy megszoktuk mindézt, mint mindennapi keserő tapasztalatot, hogy már nem is panaszkodunk. Örülünk, ha élünk.

Es ime! a pénzügyigazgatóság emelni akarja az adót. A becsletoes terelemmel vonssolt adóterhet. Nem is progresszív emelőrés is az, mert ez igazságos, ha a termelésben is meg van az a progresszió; de igen söt esetben az eddigi többszörösére emeli oly időben, a mikor a termelésben nincs progresszió, sőt nagy a depresszió.

A javaslatok közszemlén. A ki betekintett azokba nagy része sapadt vagy piros lett, kiki vérmórséklete szerint. Ezek a javaslatok, a hol csak emelés van, lehetetlenek. Ugy állíróval sem fizethet ma senki sem több adót.

Egy szót sem kellene vesztegetni a javaslatokra, ha először történék ma keresztől.

seti adó kivétel. Mentéség lenne akkor, hogy elegendő támpont hiányában tévedhet a javaslat körül a pénzügyigazgatóság. De mikor 3 évről 3 évre ismétlődik a vesszőfutás az adókievő bizottságok előtt s minden előző kivétel — fol kell telenem — alapos tárgyalás eredménye: nincs mentéség a felsőfolt javaslatnak, mert a legklassikusabb támpontot maguk az adókievő bizottságok adták meg az előző ciklus adótételeiben, s bizonyára már akkor is, a bár hatalmasan lefokozott pénzügyigazgatósági javaslatok hatása alatt, elmentek addig a szélső határig, a melyen túl való adóztatás már veszélyeztetette volna a polgár egyéni gazdaságát. — Az eddigi adót fenn kell tartani ha a viszonyok nem változnak. Fen lehet, nagyjában, tartani, bár talán itt ott vérbó kerül, — mert az állanházartást megrázkódtatni nem szabad — bár a viszonyok rosszabbodtak. De felemelni, felszórólni nem szabad, a józan fináncpolitikába atkózik, mert megrongálja az adólapot, az adózó polgár magángazdaságát. Es valjon ha a pénzügyigazgatóság úgy él köztünk, mint kötelesség minden helyi hatóságnak, hogy figyelje a körülötte ltkétoes életnek azon jelenségeit mik őt érdekelhetik, lehatéges-e, hogy ne lássa, hogy nem gyarapodunk, hanem szegényedünk? vagy nem figyel és nem látja tehát, akkor vagy figyel és látja, akkor ha ő nem kiméli a polgárokat, mit sem kimélhőjük kritikában.

Fináncpolitikai hibát követelt el tehát a Pénzügyigazgatóság. Ezt meg kell orozgálnia. Es pedig spontán és nemcsak azok javaslatainál, kik protestálnak szóval vagy írásban a pénzügyigazgatóságnál. Mert én nem úgy értelmezem a pénzügyigazgatóságot.

ság essenciális fogalmát, hogy ő egyedül a kincstári érdekeket képviseli. Semmivel sem különbözik a pénzügyigazgatóság más állami hatóságától. Mindenik az állami közérdeket képviseli. Ebben a közérdekben az én kis polgári érdekeim is kell, hogy helyet találjon; nem úgyfél ő, melylyel küzd a másik fél; a polgár, haucm hatóság, mely mindennemtel pénzügyi kérdésben igazságot szolgáltat a kincstári és polgárok között, a pénzügyi törvények szerint. Ennek az igazságnak a névben kérjük, hogy nyugtassa meg egy voltomással a kedélyeket, törölje el a felsőfolt javaslatot.

Mert forrong a város. Ugyis nincs kellemetlenebb az adótárgyalásoknál. A konvencionális hazugság a bevallásoknál kezdődik, mert kényeztetés né mindenkít a szerencsétlenül magas adókulca, aki tartózkodik, ezért tartózkodik a vallomás adától. Es most a tárgyalás! Ott rendszeren a polgár a vesztés, mert vagyoni viszonyait, féltett hitele miatt, közzságra nem adhatja, erején feltől fízi az adót. A kereskedő, iparos mérlegel feltékenyen őrzí, üzleti titkát minden törvény respektálja, még könyveit is csak a bíróság tekintheti be, csak nem tárhatja fel épen a nyilvános, bírósági tárgyalások üzleti életének nyomorúságait. Aruforgalomból (buvarovázás) mit lehet következtetést vonni az adó képességre! hogy mi a haszon az a concurenciától, hit-lezési veszteségtől (és ez ma a hatalmas tétel) árullálmzás, terméskedés áruromlás stb. számláhatlan tényezőktől s főképp ma a legtöbb zutetebe befektetett pénzért használt idegen tőkék drágaságától függ. De nemcsak a kereskedő, s honoratior osztály is irtózik az adótárgyalástól. Keresete még ingadozóbb.

TÁRCZA.

Modern Jákob.

— Rudyard Kipling novellája. —

Sokan azt állítják, hogy Indiában nincs romantika. Ezek tévednek. A mi élettünkben éppen anny! a romantika, a mennyi nekünk megfelel. Néha még több is.

Strickland rendőrtiszt volt, de az emberek nem becsülték őt értéke szerint. Ékes embernek tartották a városban kiértek előle. Ez Strickland saját hibája volt. Híve volt annak a rendírteli elméletnek, hogy Indiában a rendőrnök meg kell kiérlelnie azt miszerint többet tudjon meg a becsültétekről, mint a becsülték ezek maguk tudnak. Akkoréjt egész feladés Indiában csak egyetlen ember volt, a ki tevékenység szerint akár a hindu, akár a mohammedán, akár a tahaman, akár a fakir külséjét föl tudta venni. A becsültéteket félték tőle és tisztelték Ghor-Kathiról Jamma-Musahidig azt hiték róla, hogy léhatatlanná tudja magát tenni a szücsapát érdőgnék parancsol. De mi hasznára volt neki minde a kormányfő! Semmit, épen semmit! Similában nem kapott hivatali s neve csaknem teljesen ismeretlen az angoloknál.

Strickland elég halga volt mintaképnék választani est az embert. S ez oktaian elméletnek hódoló, oly helyiségeket látogatott, a hol tisztességes emberek nem volt szabad mutatkozni, és elvoglít a becsültéteket csodásként. E kilócsás módon hős érvig képeste magát, de az emberek est nem tudták milyányolni. Mindig ott volt a becsültéteket nyüzsgő életének kellő közepében, melytől természetesen minden okos ember talán tartja magát. Így egykor, midőn szabadságán volt, beborozott az alahabudí Sat-Bhaiba; ismerte a sansik gyilkolást és a hall-buoktázást, egy vallásos kankánt a legingatóbb tá-

táshól. A kitűdja, hogy miképp, mikor és hol táncolják a halli-huckot, az olyasmint, de a miro bíráske lehet. Ez többet tud a felítelésnél. De Strickland nem volt bíráske, noha a legkülönösebb dolgokat művelte. Mesterműve az volt, hogy Amótsariban Baba Atal kertjében tizenegy napot töltött fakirként elava, hogy itt felkutatása egy nagy gylkoség fonalait. De az emberek egész helyesen így vélekedtek: „Miert nem marad Strickland élve a hivatalában, nyugodtan írva jelentéseit, a helyézt, hogy előjárónak tehetetlenségét feloldja? — Így az emeltéte gylkoségnél is megoroklat hivatásból; de midőn a főbírói becsülésge elomlott, uból csak visszavért a becsültéteket életének a esztáskésg megfigyeléséhez. Ha valakinék már egyezre megtesztéte az ilyen, soh'sem fogja többé abbanhagyni. Ez lesz előtte a világon a legjobb, még a szerelmet sem véve ki. A hogy más ember tíz napra a hegyek közé utazik, ug Strickland arra kért szabadságot, a mit ő „shikar“-nak nevezett, alkalmas áruházt vett magára, elvoglított a barna tömeggel s egy időre nyoma veszett. Eszetlen modora füstlembor volt naparított arcra, sőtékeztetés és nyurga termétt. Ha gondolatai nem iralandoztak el a méfélel, pompás tárgyaló is volt. Stricklandot olyankor halgaltai, midőn a becsültétekről beszélt, megérdemelte a fíradástot. Ezek gyálólték, de tételek is tőle. Többet tudott a kelleténél.

Mikor Yonghalék megtelepedtek az állomáson, Strickland — igen komolyan, mint a hogy mindent tett — beleszeretett miss Yonghalba; Főbíró ré a hólgy is beleszeretett ő bele, mert nem tudta őt megírteni. Strickland beszélt a szőlőkkel. De Yonghal asszony kijelentette, hogy leányát nincs szándéka fíhezni adni az ország legrozábbul fizetett kertleltében; s az őrg Yonghal értesése adta, hogy neki ő bizony semmiképp nem tetszik, s hogy nagyon jól teszi, ha leányához sem nem szól, sem nem ír. „Am legyen!“ — felelt Strickland, mert nem akart

kellemeltséget szerezni imádottjának. Sőt úgy lát szik, hogy egy miss Yonghalla föllyótól beszél getés után elejtette az egész ügyet.

Yonghalék áprilisban visszaverték Simlába. Julíusban Strickland háromhavi szabadságot kért „fontos magánügyek“ miatt. Bezárta házáét, — noha egyetlen becsültéte a viláig minden kincseéret sem nyult volna „Betrükín sahíb“ tulajdonához — s elutazott Tarn-Taranba, egy régi barmái látogatására.

Eltől kezdve teljesen nyoma veszett, migsem úgy saia a simla postával a következő rzndírtíli levelet hozta nekem:

Kedves úrrogam! Legyen szíves a sorok átadójának egy doboz cherook-ok, sapers Nr. 12 kiszolgáltatni. Ezek a legriszebbek a klubban. Ha megörököl, másd kikézetem. Jelenleg távol vagyok minden társaságtól.

Az őn

Strickland F.-je.

En két dobozt hozattam, s tárdívteltemmel együtt átadtam a saimák. Es a saia mag Strickland volt, ki most az őrg Yonghalla állt szolgálóiban, s ki miss Yonghal lva melől volt rendelés. A szegény fiók nem igen talált magát bele az angol szerzetes; azt azonban tudta, hogy én, bármí történnék is, halgaltai fogok mindaddig, mig az ő ügye be lesz fejezve.

Később miss Yonghal, ki eselőszégségtől a sok ragadtatva, mindentűnt eldicsőkedési saimájára, a saimok mintaképvél, a fírtváru, ki raggelantú mindíg ráért arra, hogy virágokot helyesen az asztalára, s a ki lovának patáit feketére masolta, tényleg feketére masolta, mint egy londoni kocsis. A istálló, melyben miss Yonghal arabs lova állt, valóságos ocska szűmben mehezt; igazi őrm volt csak magtekinde is. Strickland — azt hiszem, Dulu volt a neve — ama bardséges szavakban állé jutalmát, melyeket a miss kilovágások alkalmával mondott

Életmódja költséges. Ezeket nemcsak állami adó, fogyasztási adó terheli. Elő sorában ezek viselik, a kereskedőkkel, a társadalmi adók összes terheit. Vajjon gondol-e erre a honoratíorknál a javaslattévő pénzügyigazgatóság? Pedig a társadalmi önkéntes adó ma képtelen mérvetek elöttől a kikerülőni őket éppen a honoratíorknak lehetetlen.

És ha csak a kereseti adó volna az egyetlen adó! De ez a kulcs az általános jövedelmi pótdának, mely 30 forintnál nagyobb kereseti adónál már ennek 35 százalékaival emeli az adóterhet. Ez a kettő együtt a kulcs a városi pótdának. Ehhez jön még a II. osztály kereseti adó, az utadó, betegpótlási adó. Ugy hogy a direkt adók egész tömege kavargó az adózó felett s erre mindre hatással van hogy mennyi a kereseti adó. Ezért kell kimélni a kivételében, mert minden felment koronra többlet, több mint megégyezv anyu emelést jelent. Ezért a felzúdulás a tömeges és többszörös emlékek ellen.

Nem is térhet ki a pénzügyigazgatóság az elől, hogy javaslatát önként szállítja le. Bizunk is benne. A logika kényszeríti re. Mert: vagy mostani félroflott javaslat helyes, akkor éltzedekek át s különösen a legközelebbi évtben, — pedig emlékszem akkor is jelentékeny volt az emelés — nem helyesen képviselte, a „kinestér érdekeit.” Vagy eddigi működése volt helyes és akkor mert a viszonyok csak rosszabodtak, igazságát úgy szolgálhatja, ha az eddigi adó marad.

Ha a logika nem győz, úgy az adótárgyalások hevesek lesznek. De én hiszem, hogy majd akkor a bizottságban lesz meg az energia, és elutasítja a félroflott javaslatokat.

Dr. Schlamadinger Jenő.

HIREK.

Előfizetési felhívás.

Június hó elsőjével a Székesfehérvár második évnegyedébe lép.

Az a három hónap, a mit ez az újság a híató mögött hagyott, kemény küzdelmek ideje volt, s a mi előtte volt, az sem lesz más. Minden kiadóhivatali politika ellenére az erőseket támadta és a gyengéket érdekelte emelt szót, s hogy mindezek dacára fenn tudott maradni szö megerősödött, ezt egyik bizonyítékul veszem annak a fauatikus meggyőződésben-

nek. Szüle örültek, hogy az iju Strickland iránti ostoba szerelmét kiverte a fejéből, s jó leánykán hívták.

Strickland később beismerte, hogy szolgáltatának e két hónapja a legszigorúbb szellemi fogymot igényelt, melyre valaha szükség volt. Ekkor kiverte a fejéből, hogy sajtóirásai egyikének felesége beleszeretett s arzenikummal meg akarta mérgezni, mert nem talált viszonzásulra — gyarkorálna kellett magát abban is, hogy egész nyugodtan radíroja, ha miss Youghal egyik, vagy másik udvarlóját kilöveg, miközben ő kezében a takaróval megölték tetteit s minden szavakat hallotta. Micsakénna kellett magát akkor is, ha „Bannon”-ban menekítkezze egy-egy rendőr megdorgása, kiföldnén egy alkalommal, mikor egy leser-Jang közegeből való saik, kit ő segített állásához, szidalmazta; vagy a mi még bosszantóbb volt, ha egy fiatal katonatiszt „disznó”-nak nevezte, mert nem elég gyorsan tért ki neki.

De az élet káprzólékat is nyújt. Alaposan megismerre a saikok onait és fogadtat — elég laposnak ahog, hogy mit mondá — a techmarlakosság felet commensan vétkesnek nyilvánítása, ha hivatalosan járt volna el. Mesterleg elajándította a csoportjékat, melynek minden ihampáni és sok saik hódi, miközben egyelensik a kormánypalota vagy a színház előtt uralkira várakoznak. Megtanult olyan dohánny színi, mely harmónygep részben marhártrágyából állt. Hallgatta az öreg Jemadár, a kormány palota saikát egyikének bőve szavait. Ezek pedig nyomtak valót a labán. Sok mindent írtott a mi mutatatta, s kijelentése később, hogy senki sem mondhatja magáról, miszerint a saikosan ismeri Simlat, ha nem tanulmányozta a saikok szempontjait. Egy válté továbbá, hogy ha meg akarás írni megad, s mit látott, sok helyen megkísérelnek bevérni a földet,

neh, hogyha tövises, de végeredményében mégis helyes utat követe, a midőn legjobb meggyőződésemet, minden más tekintet nélkül követem.

Tényben a valóságot, véteményben legjobb meggyőződésemet megírni, ezt valótlan egész újságírói pályám alatt, ezt ígértem ez újság megindításánál s ez ígéreteim beváltottam. És nehéz küzdelmeiben a harcznak mindig az adott erő, hogy a jóhiszeműség ellenfeleim sem vonták meg tőlem.

A milyén volt e lap vezetése eddig, olyan lesz azután is. Ha ennek a vármegyének és városnak közönsége is úgy találja, hogy bizalmat nem hiába ölelgetez ez újsághoz, ígéreteim beváltottam, akkor továbbra is kérem pártfogásukat az újság számára.

A mennyire a régi elveknél maradok, annyira igyekszem azon, hogy az újság hírrörásokban mind gazdagabb legyen s a technikai előállítás vidéki mizeriái lehetőleg kikészöböltessenek. Szerény tudásom minden erejével vállalkozom a további munkára, kérem hogy lejár előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek.

Fényes László,
a Székesfehérvár szerkesztője és tulajdonosa.

A Székesfehérvár előfizetési árai vidékre postán, vagy helyben házböz horvá:

- Negyedévre . . . . . 4 korona
- Fél évre . . . . . 8 korona
- Egész évre . . . . . 16 Korona.

Videki előfizetőink részére ma postautalványt mellékelünk lapunkhoz, kérjük, hogy az előfizetési díjat beklndeni sziveskedjenek.

Nyári lakhely változtatásnál bárhova s bármennyiszor változtatva után küldjük a lapot.

A Székesfehérvár kiadóhivatala.

A temető árkában.

— A Székesfehérvár tudósítójától. —

Lovasberény, június 2.

Feliszáradt már a harmat a parti fűvön s a kakuk madár is elvágta reggeli jóslátát. 3 óra után volt az idő. A ragyogó napugárban nagyon sok légy ropkódott át a sírok fölött, ma álligianusi eső lesz delután, így mondta először a császé, Übert József uram. Nem kell ma a virágokat öntözni.

Stricklandot hallgatni, midőn a kinörök beszélt, miké lakodalmi esékek kellett elszendevnie, midőn hallgatta a zenét e látta a „Bannon” csillárának ragyogását — igazán mutatott volt. Mondják, hogy Strickland legközelebb kiráji dísztapaszatátat egy kis könyvben. Ez a könyvcsok érdekes lesz a megvételre, de még inkább az elkövetésre.

Híven szolgálhat, mint Jákob Rábelérty; szabadsága már-már lejárt, midőn kekövetkezett az explózió. Mint már emrítette, elkövetett mindent, hogy kedveltséget eljertse, ha ama bizonyos hízelő szavakat kellett hallgatnia. De végre már nem tűrtelében állt táborunk kilövegött miss Youghalra, a cskkahamar udvarlóni kezdeté neki az ismert bekezdéssel: „Biztosíthatom ont, kiasszony...” Oly saik vak ezek, melyek megneheztik egy nőnek azt, hogy haragosan elorduljon tőnt, sőt inkább arra csóbitják, hogy ajtatosan hallgassa azokat. Miss Youghal léleklétem remegni kezd az szavak hallatára, melyeket saikának is hallania kellett. Dulla — Strickland — törtéttette magát, a meddig lehetett. Aztán megragada a táborunk lovának gyepöljét s tisztán angol-szággal felöltözött a tisztet, hogy szidiljon le s jőljön véle kiass a hódos. A következő pillanatban miss Youghal halálosan javeszkölteni kezdett a Strickland felismerte, hogy ő most reménytelent el van vesve, hogy mindennek vége.

A táborunk már rejőtt a dolog nyitjára, megmielőtt miss Youghal e bujdos s eljegyzések történetének elmondására beleköszött, a mely utóbbi szövegeket őn magára, de még jobban a táborunkra, ki okot szolgáltatott azent Biderre. Egy szövege szöve, hanem erősen tartotta a gyepöl, kérszen arra, hogy a táborunkot elgítétel gyanant jól ajándéolja. Mikor a táborunk végig hallgatta az egész

Mivelhogy a temető császé a virág-öntéshez szempontjából nezi a világ eseményeket, a laszoberényi legyek rüpléséül kezdte.

Mégis csak megzéri Übert uram, hogy mi más oka is lehet a nagy gyülekezésnek. Falu övatosak az emberek, a mig eöl mellett szavarna.

Hát éppen hogy jól gondolkodott a temetőcsászé, előrelátóan megzérte a legyeket. Nem esőt röplítet azok, hanem két halottat. A saikukon már megaludt a vér, aztán köröskörtl a part is tele volt töcskával, a buszalkom két szíri fejt alighogy kitértte fejét a nagy iszonyban. Übert uram is csak katonaság-járáásnak köszönheti, hogy kérészet nem vetett magára nagy íjtedben.

Egy legény volt, meg egy leány; városiak voltak a pruzsijkuról. Ugy tartották egymást át-felre, olyan szépen fektűt a leány fejt a férfi mellén, mintha csak kaszáis után a boglya tövben csintalankodának.

Ezeknek befelegzett, így szöit Übert uram, azután hozzájuk ment és szöit tájkára tette a tenyerét. Még mozgott beülk az a valami, a legénye csak alig hogy éppen, a leányé erősen.

Übert uram megtörtülte véros tenyerét a fűbe, aztán nyakába vette a lábat, be az orvoshoz meg a csendőrhöz. Ismeri ő a regulát, mert hogy katonaviselt ember.

A vénasszonyok jöttek először, mivel leggyorsabb a lábuk, ha látni szöitni várolat van szö. Falu végrol Zeuzi néni emlékeztet is re, hogy az éjszakai a kavik kettöz kivökolt a díofán. Nem hazudik az söha, az ángyon háilást is megköszölte. A szomszédok is emlékeztek ilyes esetekre, falun már csak így van ez.

A fürge láku gyerekek is előszáadtak s Übert uram tekintélye nem lett volna elég, tavöl tartattí őket, ha nem lett volna ha nem lett volna olyan elriásköt, a mint az a két teremtes — nyilván meghóttak már — fiatalon, az Isten népsugárában élettelenül fektűt ont a virágos fűvön.

Mozgás támad, jegyzö uram, a doktor, meg a csöndérok, mind sietve jönnek együtt. Faluhelyen a kaputos emberek együtt járnak.

A jegyzö ur persze hogy mindjárt felismeri öket, mint jó gaeda a nyáját egy szögig. Ez a Jókai, az Albrecht Jóska, a ki parádés kocsifának ment el Budapésre, nem rég szabadult katonaséktól. Ki lehetne más, a ki mellette fekszik, mint a pikózi kis Kemény Juli, a ki éppen onthogy kiessék a tojáshódi, már tavaly olyan nagyon vesködött az Albrecht Jókáért. Utána is ment a nagyvárosba, inkább tégiat ráköt. Megmondták az asszonyfénédek, hogy nem lesz ennek jó vége, most ehun van ni. Az Albrecht Jóska nyanyája majd reá megy. Falun már csak ilyenek az emberek.

történetet s immár tudta, hogy ki legyen Strickland, akkor futni és prúskótló kezdett a nyeregben s a nagy nevetésöl csaknem ledorult a lóól. Aztán néhány bököt moilított Stricklandnak, megnevezte magát a biztosította őt arról, hogy ő a saik, a táborunk megérdemelté ugyan az öltözköt, de már nagyon öreg ahok, hogysom Stricklandtól átvéhetné ezeket. Miss Youghalnak is mondott néhány lekötélöz szöit kedveséről. A dolog botrányos oldala nem emrítette őt; pompás öreg ur volt, a ki csak annak az egy gyengéjének hódiolt, hogy szivesen udvarolt a hólygeknek. Most újra nevetni kezdett, s egy véte, hogy az öreg Youghal nagy bolond. Strickland, a ki szerencsétlen a gyepöl, kijelenté azt a nézetet, hogy a táborunk jól lenne, ha segítségére lenne, ha csak ugyan ez a véleménye. Strickland ismerta Youghal szeretéret öli emberek irint, kik ezimekben hóvalkednek a magas állásban vannak. „Bolond egy komédia ez” — vélte a táborunk. De én segítségére leszek önök, ha csak azért is, hogy a borzostól, de megérdemelt ötlegetek elkörtigen. Menjen csak haza, kedves saik-röndöröm, a vegey magára tisztességes ruhát; én azallat ostrom alá vessem Youghal urat. Youghal kiasszony, szabad ont arra kérésnek, hogy hazavárolgolon, s bevarja a követségköt?... ”

Egy perczrel később rad halló támadt a kibnban. Egy saik bízában és turbánban mindenkire ráköltött, a ki ismertet: „Az Isten szerelme érdjotok kölöben tisztességes ruhát!” Miután az emberek fölismerték, különös jelenetek kekösztek, mielőtt Strickland fúrdöt veltet forr lobogtat. Ettöl kapott egy üveget, attól gálért, nadragöt, stb a kibn ruhásszáránk lel tartalmlával magán, s egy teljesen idegen ponynyal maga alatt. Youghához ügelett. Bővecs díaböz öltözve állt ott a táborunk. Hogy mit beszélt, azt Strickland sohasem tudta meg, de Youg-

Megkezdődött a hivatalos vizsgálat a hogy dr. Grünfeld Ignác kezbe vette a fűtőn fűtőket, csak nyolceket ám mind a ketten. A Jóska a Juli nevét, a Juli meg a Jóskaét, akár a páros geriek az urasági kertben.

Egyezre elkezdték ríni a vén aszonyok, használt az imádság, a mit a kölényük alatt öszszetett kézzel morszaltak el Hanom az Albrecht Jóska nem sokáig állta az háson kezét. Anélkül, hogy egy kukkot szólt volna, egyet-kettőt rugott, aztán kampez volt neki, Mindig is olyan akaratos volt ő kelme.

A Juli, az más. Azon meg meglátják az edes anya közé simátása. Csak lajtott a szép szóra: főlyvitotta a szomét, először kicsit, aztán jobban a mikorra a nagyszított ur is megjött az azt mondta a gyűlekezettek, hogy atyámfi az Urban, vennek én halapainkat a mondandó az az Urnak innéit, hát bizony a Juli már csak nézte, hogy inszokoztak ő teleitük az emberek. Mozdulni náh tudott, Hanom a könyk csak végig pergett a szeméből: jó lstenkém segits megkálni a Jóska után.

Hanem a jó lsten nem hallgatja meg mindig a kus leányok innéit. A doktor valami erőset löfött a szájába Kenyer Julinak az az aztán ott a fűtőn, a halott mellett, szavadozott hangon mondta el szomora históriáját az ő történetüknek. No hogy még a legény emberek is félre fordultak; mireukétsána — azt mondták — a szemifekt bántja a nap.

(Kenyér Juli beszél)

Úgy történt az eset, hogy szeretett egyéniséit, (Márjárt gondultuk lelken, szóltak az öreg aszonyok, mivelhog azok mindent kitalálnak.) Utánunk mentem Péstire, igen jó volt a Jóska, úgy dajkált, mint edes anyám Pétkodon. Nem is hagyott volna a meggyőző, élett volna. De hát a Jóska régebbi idő óta legény, mint én leány vagyok, aztán már másnak is, így volt egy együtt. De az nem szerette egy a Jóska, mint én. Annak a másikkal volt egy gyereke, ő azt mondta, hogy a Jóskaival az beperelte a Jóskaét gyermektársasáért. A pesti történynek meg is ítélték annak a személynék hat forintot havonként, hogy a Jóska fizessen neki. Tavaly ősa óta fizették is együtt a Jóska, meg én. Nagyon sok pénz az a hat forint, megkaptunk esküdni, de akkor hogyan szeltek mi a hat forintot? Nagyon sokat törték a fejünk, aztán csak megmá arra jótútk ki, hogy ha már nem lehetünk egymásé, hát inkább együtt halunk meg.

Eljöttünk tegnap Budapestre, Jóskaék volt rebolberje. Én református vagyok, a Jóska római katolikus, hát ide jöttünk a pápista temetőbe. Vagy 4 óra után értünk ide. Inszokoztam, aztán oda teküdtem a Józi vállára. Kigombolta a preszékómat, aztán a bal mellmenek tartotta a rebol-

bal barátságos udvarissággal fogadt az érkezést: mitis Younghal megharta a most átvétóztól Dultt örfeladástól, mosolyogva tekintett a táboronk is vagyottól és mosolygva az örmölt. Most belépett Younghal aszony; s midőtt még öreg férje utáná gondóhított volna, hogy mikép történt mindez, Strickland más birkórában volt a szűli belegyességnek. Róvidul erre misz Younghal a fészérvitalában sietett sz ruhafért szegénytől. Az agának a vége az volt, hogy a póstán egy teljesen ismeretlen ember megállította Stricklandot a kérdésre akára vonni az ellopott ponyny miatt.

Igy végre is Stricklandból és misz Younghalból egy pár lett, azaz a kikötésel, hogy előbbi életmódját ottahagyja és jól fizetett hivatal után nézzon, s hogy Simlász igazségek körüli, Strickland sokkal jobban szeretett feleségét, hogyszem megvezette vonna a szavát, de azért ő rá megis fájalmos csapda volt; mert az utczák és házfők az az ott elhangzó beszélgetések tele voltak Stricklandról való véleménynyilvánításokkal s erők oda lúkadtak ki, hogy Stricklandnak vissza kellene térnie előbbi életmódjához, s folytatni vándorlását és teleföldesét. Alkalm adtán majd elmondom, hogy egy szép aszop mindig mikép szegte meg ígéretét, hogy egy barátjának segítse meg a legény.

Ez már régen volt a szűli is gyakran ottomolták, hogy rendszeres megint egy székükré, — mint ő nevezi. Lascuu-lasuu elejteti a kolom és tolványvetet, a jeleket és intéseket, s egyéb titkos dolgokat, mikét folytonosan tanulmányozni kell annak, a kii mestere akar lenni a dolognak. Hanem azért hivatalában pontosan elintézi a hivatalokot.

bert. Csak azt tudom, hogy melegséget éreztem arra kértem Jóska: megegysszer lőjjön ráam, azt hiszem meg nem hallam meg. Jóska meg egyszer megegőkölt, aztán a homlokomhoz tartotta a fegyvert. Aztán sokáig nem tudtam mi történik. (A halott-rabló).

Már megvirradt, eszméletre tértem, de nem tudtam az kajátani, so mozulni. Nagyon fájt a szűm, a Jóskaét szerettem volna meglátni. Jaj lstenem, hogy meghalt.

Arra jött egy ember, megismertem a Gruber József volt. Nem tudtam szólni. Kaszálni kezdte a fűtőt, egyszerre csak megláttott bennünket. Oda jött hozánk, aztán kibukatta zsebeinket. Tölem elvette s kis arany nyaklánczomat, a mit Moresz-annyádtól kaptam, a naperyűt, Jóskaétól az órálánczot, botot, meg a szivartárczát, és a mi pénzünk volt... Aztán elment s azt is láttam, hogy amoda a szűn boglyába érejtette a holmikot.

Ez volt a leány beszéde, persze sokat nyugtított-közbe, el is ájult s mindig csak Jóskaét emlegette. Az emberek elszőnyűködbe hallották szegény kis Kenyer Juli beszédét. Talán csak félrebeszél. Hanom oda mentek a szűn boglyához s ott a csendőrök megtalálták mindazt, a mit a leány elszőrt. A púntzörzoba l koroná 36 fillér volt. A csendőrök későbbben Gruber Józsefre adá is akadtak Bőrgönd púntzán, a hova — azt mondta — kukoricza föld őstáshoz ment. Vallására aztán mindent bevallott.

Az emberek időközben két saraglyát készítették, friz nyírta lombból. Az egyike resz telék Albrecht Jóskaét, a másikra Kenyer Julit, a kikkorra már megint csak elalult. Lazulásban is arról könyörgött, hogy Jóska mellé temessék, egy hiten voltak ők... hosszú szűke haja ott lógott le a föld levelek közbe.

Aztán megindult a menet. A futó gyerekek nyomusá porlehdő támadt az uton, az emberek lassu lépésekkel ballagtak utánuk.

A temető árkában a megaladt vértócsák körül csak a legyek maradtak, azok ott zúmmogtak, ki tudja, hogy mit, ki tudja, hogy miről. A temető föld lombjai között áttört aranyos napugabárok egy vadgerjete keservesen hívta a párját, valahol szűlette.

Igy van az az emberek közt is, falun és városban egyaránt. Albrecht József Lovasberényben ma delután temetik el, Kenyer Julit pedig behozták a Szé.-György közökházba, valószínűleg életben marad.

— Esküvő. A város közönségének igen nagy érdeklődése mellett folyt le tegnap új. Almásy János, a „Székesfehérvári kereskedelmi bank” pénztárnokának és Véber Annának, Véber Károly v. fia, tag leányának esküvője. Násznapok Pápay Nándor és Kart István voltak. Az esketési szertartást Szabrics Jenő apátkanonok végezte. A Szé.-István székesegyház teljesen megtelt a szerezence kívánó jó ismerősök, rokonnok és barátok csoportjaival. Az esküvőt aztán a mennyasszony szőlnéek lakásán családi ebéd követe.

— A püspök bérmauja. Dr. Vározy Gyula megyés püspök a napokban folytatja bérmauját. Szombaton Sárbogárdra érkezett, a hol a határnál tekintélyes küldöttség élén Heltay Jenő főszolgabíró fogadta s ott volt a városka hölgyközönsége is. A fellobogozott és virággal díszített városon át 24 tagú bandérium kísérte a püspököt. Huszár Ágoston alispán lakása előtt nagy diadalkapu volt rajta a szavakkal: „Áldott, ki az Ur nevében jó.” A plebánian való megállás után 320 fészérváros leány sorsala közt a templomba ment a főpóster, a hol Kék Géza vezetésé alatt remek chórus fogadta. Szent misse, valamint a szent beszéd után a bérmauját végezte Vározy püspök, aztán a plebánbián fogadás volt, a melyen Forgács Endre az ev. református, Berger Vilmos pedig a zsidó hitközséget vezető a főpóster elé, Délben Sár-Szt.-Miklóra ment a püspök, hol gr. Zichy Aladár vendége volt, ahonnan delután 5 órakor Vájtara ment. Másnap pedig Cseceér, aztán Alad-Alapra, mindenütt élénk örömmel fogadtatva a községek népeitől.

— A megyei tisztikar lakomája. Mészáros László ellenőr nyugugalomba vonulván,

tiszteivelől társai holnap este a Tóvárosi-kör helyiségben tiszteletére búcsu lakomát tartanak. Udvardy Sándor főszámvéző csak e hónap végü válk meg véglegesen állásától s az ő részére később rendeznek óvációt.

— Eljegyzés. Szűcs Imre eljegyzete Krámer Eleit Budapestre.

— A Tóvárosi Olvasókör kerthelyiségét tünepélyesen szombaton, június hó 7-én nyitja meg, mely megnyitásra az igazgatók a kör tagjait — kiket vendégeikkel együtt szivesen lát — az óton hívja meg. A katonazen este 7 órakor kezdődik. Belpéti díj: szeméjegy 40 fillér, család-jegy 1 korona.

— Művészeti esküvő. Vannak dolgok, a melyek pergamete örökítve, évszázadok talán évezredek múltán is becses okmányt képezik az emberiségnek. A véletlen szeresene egy ilyen okmányhoz juttattott bennünket, a mely t. i. most is nagyon értékes és fontos irmány, hanem évszázadok múltán, — mikor a kik aztán, aki kapta és a kik irtunk róla: már mindannyian por és hamu lesznek — a replőgépek idején, az emberek rohanatukban is meg fognak állani a majdan száza foliás előtt és meghatva fogják kibetézni az el-sárgult írást, a mint alább következik.

Az idei székesfehérvári szűnőidény alatt tudvalegőleg dúló csaták folytak az igaz, a nagy és uemes művészet elismertetése érdekében s az ifjuság lángelkú bajnokait részre ösztöztak, kérdésvön egymástól: ki a dicősb, ki a nagyobb, Póti Frida, vagy Duich Mariska-e? Igazságos ítéletet bízt csak a késő utókor fog a dicősb öltözöbél csatájáról mondhatni, miszerint, napi krónikáok meglegezősen azzal, hogy a majdnai mértőnőeti ítélet részere adatot szolgáltunk annak a nagybecsű művészeti okmányunk leközölésével, a melyet a székesfehérvári ifjuság egy kicsi, de szellemben nagy csoportja nyújtott át a távozó Póti Fridának, babér kíséretében s halál megvetésével az apai nadjápolóknak. Ime az értékes okmány betszorintó hű másolata:

Szeretelt Művészünk!

Végre elérkezett az a nap, amikor lelkünk és ifju szűnk egész meglével és kevével üdvözöljünk Önt szerett Művészünk.

Imeserjük a pálya mellődségát a küzdest, a melyen lepleten nyomon talozzuk s a melyet csak megfeszített erővel és kitartó szorgalommal tud legyőzni; s ha ezeket a nehézségeket diósősgesen leküzdött, akkor pinhenhet meg babérain.

Ne vegye tehát lőntök zokon szerett Művészünk, ha mi is adozunk a művészet oltárára; mellősságteljesen hajolunk meg és csokélységgel jelezjük ki az Ön iránt táplál, ki-mondhatatlan szeretetünket.

Adja a jószágos Eg, hogy e dicő és nemes pályán örömmel és az ifjuság legforróbb szeretetével működjön.

Fogadja lőntök legőszintébb hódolatuikat, a kiknek művészeté tellemmel és lényével annyi kedves órást szerzett, melyek felejthetetlen ifjuságunk napjaiból.

A Főli párt nevében:

(Hat ifju gentleman)

Századok múltán, a porlopte lőllianócsok olvasván, a majdnai idők naivái és iskola direktorai melaukőlikusan fognak felsőhajtani: mely idők lehettek azok és mely nagy az a szerető, a minek bensőségét csupán két t volt képes kifejezni...

— Fülléltetés. A helybeli hásonymondások által tartott Gátsenberg tünepélyen felállítotték. Heckenast Kálmán 5 kor, Bilkei Ferenc, Székesfehérvári tudorizok asztaltársasága 4-4 kor, Elő magyar Palotavárosi asztaltársasága 3 kor, Szabó Gábor 80 fill., Tornoy Antal 60 fill., Lipovány András, N. N., N. N., Pfeifer Aladár, N. N., N. N., 20-20 fill., a melyekt szeresgyesttel szives köszönettel mond.

— Halálhír. Öv. Schaffer Pálné, szül. Fűry Lidia e hó 31-én 84 éves korában elhunyt. Az agg matrónát kiterjedt rokonság gyászolja. Teme-

tése a Kőrös utca 4 számú gyászházól tegnapelőlt volt a református egyház szertartása szerint, nagy részét mellét.

— **Zongora vizsgálata.** Nemesy Mariaka zongora tanárú nővédeknek vizsgálata tegnap volt a főgymnasium dístestében nagyedem közönség jelenlétében. A nővédek közül különösen Berecsky Anna, Fekete Ilonka, Cséjlik Mária és Kovács Steffe tunkak ki.

— **A reverendás klasszonymról.** Arról a szerencsétlen egyszeneciáról, a ki néhány hónap óta itt töltte le tanjait, a *Budafoki és Vidéki*-ben a követekeket olvassuk:

— „Sini Mariaka, kisaját szavai szerint „politikai igazgatás bntétele” miatt a főváros területéről kitalált, közelegnek bíránjak levelet írt, melyben bejelenti azon szándékát, hogy lakását Budafokra szeretné áttelni, s egről fog az általa szerkesztett „Adria” című képes hetilap szerkesztőségét is innen vezetni. Igéretet tesz arra, hogy semmiféle politikai mozgalmat nem szervez és abban részt nem vesz. Nyárszó-gári csendes lakó-nak ajánljuk.”

— **A csendőrség köréből.** Matekovich Lajos őrnagy, II-od törzsiszt a helybeli csendőrség helyettes-parancsnokává nevezeték ki. Sayman József őrnagy, II-od törzsisztnek a beteglegetlen felül vezetés elrendelésén, helyette Fery Oszkár százados Ungvárdra ide helyezteték és a meghibázott a II-od törzsiszt tennőkék.

— **Takonykór.** Székesfehérváron újból takonykór eset fordult elő de olyan elszigetelten, hogy remélhető: semmi folytatása nem lesz. A *Felmayer kékfestő gyár* lovain az elmúlt szombat este a kocsis gyáras tüneteiket vett észre s *Gerő* igazgató azonnal előhívatta *Heiser* mentelőpi főállatorvost, a ki konstátálta, hogy az egyik lovon határozottan megállapítható a takonykór. Intézkedésére a lovakat a gypmesteri telepre szállították ki s malcinozának vetették alá. Minthogy erre a lovak reagáltak, az egyik — sárگا — lovat tegnap, páriát a pejt pedig ma kiirtották. A gyár istállóját lerombolták s a földet fertőtlenített. A földművelésügyi miniszterhez távirati jelentés ment. Minthogy a lovak semmi mást állatnak nem érintkeztek a város állategészségügyre veszelőzetve nincs.

— **Az elhagyott leány.** A család sorban lerő elhagyott leányok mindennapi, mégis oly szomoró tragédiája jászódott te tegnap a Rózsautóca 6. számú házában. Erdősi Teréz 30 éves családleány volt, se apja, se anyja, egy testvére volt csak, az is szolgálat mint ő. A szerencsétlen leánynak, a ki különben nem volt szép, egy postacédula: Károly Mihály udvarolt s egy volt, hogy feleségül vessi. Már a lakást is kenték berendezni, mikor Erdősi Teréz meghalott, hogy kedvese másfél néz s húzódik az esketvőtől. A jó érzést leány annyira szívére vette ezt a hírtelenűt, hogy öngyilkosságra határozta el magát. Reggel még levelet küldött Károlynak, a melyben a többek közt ez ket írja:

Nem átkozlak, mert úgy is meg vagy átkozva, engedje az Isten, hogy tárt szakéren vizsgálva a menyasszonyod. A kínosát kívántam, nem a boldogságot, boldog soha se leszel, nem hittem, hogy ilyen megdondólatlan legyél.

Délőttől fél 10 óra tájban azután a padlára ment fel s felakasztotta magát. Mire észrevette már meghalt s az előhívott dr. *Herz* Oszkár csak a beállott halált konstátálhatta. Mikor a jobbsora érdemes leány holttestét elszállították, sokan gyilkosok a ház elé, csak az a kiért Erdősi Teréz meghalt, nem akart oda menni, mondván: ha bolond volt . . .

— **Yasuti szerencsétlenség.** Hirt adtuk már arról a vasuti szerencsétlenségről, a mely létóna delután Velence állomás közelében történt. A megindított vasszögat kiderítette, hogy a szerencsétlenség a *hidas jelszó* okozta, a mely miatt Patkós Lajos vasuti őr a sorompót nem zárta le. Így történhetett meg, hogy *Várady* Ignác kocsiosa *Oldh* János, a kocsi két gyermekkel: a 10 éves *Kovacs* Károlyival és a 18 éves *Máté* Nándorral éppen akkor ért a vágányokra, a midőn a vonat már teljesen közel volt. Lett volna ugyan még idő, hogy a kocsi átmenjen a síneken, de a lovak rémültében csak taporéskoltak s a kocsi minden nádgátára sem mentek tova. A lokomotív a kocsi

ketté szelve, a benn ülőket s a lovakat mintegy húsz méterre dobta el. Az eset éppen a *Moesleny*-kastély közelében történt s az első, a ki segítségre sietett *Moesleny* Pál orsz. képviselő volt. *Moesleny* azonnal orvosokért küldött s addig is kastélyába vitette a sebesülteket. Dr. *Spates* Henrik és dr. *Kemenczy* Ferenc azután konstátálták, hogy *Oldh* János fején, kezén és lábán szenvedett súlyos zúzódásokat, és melyeket a megfelelő kötésekkel lála el, a szerencsétlent a Szent-György kórházba szállították.

— **Eltűnt őrmester.** *Micsola József*, a székesfehérvári 17-ik honvéd gyalogezredhez tartozó őrmester, ki a honvéd hadkiegészítő iróddában volt alkalmazva, vasárnap este a laktanyából eltűnt. Tavozása csak másnap delután tűnt fel, a mikor is kinyitották a szatellőkját, a melyben két levelet találtak. Egyik édesanyjához, a másik meg az ezredparancsnokához van írtva. Szókból meg az édesanyjához, a melyben írtja, hogy az őrmester elment a halálba ker. János és a bárnai módon is, de öngyilkossá lesz. Hétfőn delután az olaj-utczában egy kőművesnél volt, ott hagyta katonaruháját és polgári ruhába öltözve, eltávozott. *Micsola* gárdonyi illetőségtől és 35 éves. Kőrözését elrendelték.

— **Rövid krónikák. A fűrés első áldozata.** Abán *Fozekas* József Ferenc nevű 9 éves fia a szabadban való fűrészközben göröcsköt kapott s elmertve a vízbe fullt. — *Partszakadás.* *Csurgón Molnár* Imre 27 éves földmivest homok sésű közben az alszakadók part maga alá temette a munkának a jobb felő s bal alsó ládnára elbörtűt. A szerencsétlensé Szt.-György kórházban szállították. — *A kis nyul miatt.* *Zichy-Ujlán Horváth* János 10 éves kis fia a réten kaszálgép körül forgolodott. A gép előtt egyszerre csak kis nyul ugrott fel s a fiu kergetni kezdte. Nem vigyázott a gépre, a melynek kése jobb lábétjét elkavapva, azt teljesen lemetazette. Őt is a Szt. György kórházba szállították.

— **Idegének névsora** május hó 5-én *Barnai Ignác* „Magyar Király” szállodája: *Braun* Zeigmond ut. Bécs. *Ballasa Géza* ut. Bpest. *Brust Márton* ut. Szeben. *Grünhut Adol* ker. Budapest. *Havas Márton* ut. Bpest.

Euders János „Fekete Sas” szállodája: *Kis Hermann* keresk. Bpest. *Ferenzi Dező* ut. Bpest. *Keszler Ottó* ut. Bécs. *Popper Gábor* utazó Pécs. *Csillag Géza* ut. Bpest.

— **Flaczi árak.** Székesfehérvár június hó 4-én. *Buza*: 8.90—8.90. *Bors*: 6.50—6.70. *Árpa*: 6.00—6.30. *Zab*: 8.— *Tengeri*: 5.40. Az árak 50 kilóknak korona értékben értendők.

— **Kereskedelmileg képzett, intelligens, reprezentálható fiatal ember** állandó alkalmazást keres gyári-pári vállalatnál, biztosító- vagy pénzintézetnél. Cím a kiadóhivatalban

Nyilttér.)*
Nyilatkozat

A Székesfehérvár és Vidéke vasárnapie számában a városi tanács üléséről hozott hírviratában, felőlem, mint a helybeli gyógytanfolyam vezetőléről, *Alaghy Dező* isk. székeli elnök úr referálás alapján azt írja, hogy azért látogatták oly hanyagul a beszédgyógyítóosok a tanfolyamot, mert fokozottabb mértékben nem ellenőriztem a tanulók isk. látogatását.

Erre nézve, minthogy a nyilvánosság elé vitték, tehát védekezésemül kérdésem: tud-e akkor bárki is szorgalmazni, ha nincs meg hozzá az eszköz?

En epen ennek a hiányában az iskolaszékhez benyújtott és f. év április hó 8-án kelt jelentésben feleltem, hogy jövőben ezen állapot megváltoztatásán, a rendszer két heti iskolai szorgalmazással lehetne segíteni. Ezt hitelen forrásból tudom, már el is fogadta a tanhatóság.

Továbbá, mennyiben vagyok én oka annak, ha a tanulók közül egyik-másik ragályos betegség miatt ki volt tiltva az iskolából?

A közoktatási miniszternek 1897/1640 sz. rendelete értelmében naponként a vásár- és ünnepnapokat kivéve, legalább egy egész órárt számítva a tanfolyamuk öt hónapát át kell tartani. Szóval 150 óra szükséges ahhoz, hogy a beszédgyógyítóosok a tanfolyam szorgalmas látogatása mellett hibáéről leszokják.

Alaghy D. isk. székeli elnök úr azonban f. év április hó 7-én a nővédeknek nagyobb foku mulasztás mellett is, csak 100 óra megtartása

után elrendelte a vizsgálatot, ami ellen én annak idejében tiltakoztam.

Kérdem most már: lehet-e ily nagymértű iskolai mulasztások mellett, a miniszter rendelkezései szemben kielégítő eredményt felmutatni? Pedig majd három hónap volt még hátra.

Vajon ezen pozitív dolgok előadásá után, megérdemelem-e én azt, hogy *Alaghy Dező* isk. székeli elnök úr pollegrére állítson?

Széjérvár, 1902 máj. 1.

Almássy Ferenc
a széjérvári gyógytanfolyam vezetője.

*) E rovat alatt közöltékert nem vállal felelősséget a szerk.

Papp Károly
széjérvári műfésztésvegytiszttől
Székesfehérvár, Városházert
a városi takarék építelőben. (Bejárt a Megyeház-utczából.)

Elfogad minden e szakmába vágó munkát úgy festésre, valamint tisztításra a legmegtűnyosabb feltételek mellett.
Célpolgágyok a legrovidőbb idő alatt festetnek, vagy tisztítottak.

gyászruhák
48 óra alatt készíttetnek.
Vidéki rendelések megbízható lelkiismeretességgel eszközöztetnek.

Labizzadás
kipálított s kicshesedett viszkotó testrészekre, ózvar, sémör és bórhmálás ellen legjobbnak bizonyult eddig az *Erényi-féle lohtli-Salicyl* — *Ar* a Korona utatállással.
és halhályg tuacstontként 1, 2, 3, 5 és 10 frt.ig, Capot americano rövid 2 frt. Mintagyjtemény 25 drb, 5 frt. Rendelésekkor rögtön, a legnagyobb titoktartás mellett eszközöztetnek.
KORONAFI KÁROLY Székesfehérvár, Nádor-utca 13 (Saját ház.)

POLCZER és TÉNYI
faszövet: ablakredőny és . . . .
székesfehérvár, Vársátert 12.

A legjobbnak iszének megfelelően készítt, faszövetből

ablak redőnyöket
(kírákat részére festésével) iskolatáskák, oszontáskák, kotta tokok, piaci és kézi kosarak, utitáskák, gyermekkosait, izléssos házőiztikkeket.
Különös figyelem;
ablak redőnyöket
egész épületeknél olcsón teljeszerelőtnek esztelig kijavítanak.
Szives pártfogást kérünk tisztelőtel
POLCZER és TÉNYI.